sobota 25. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Zach 2,5–9.14–15a
Hle, přicházím, abych přebýval uprostřed tebe.

Čtení z knihy proroka Zachariáše.

Zdvihl jsem oči a viděl jsem: Hle – muž, který měl v ruce měřicí provaz. Zeptal jsem se: „Kam jdeš?“ Odpověděl mi: „Měřit Jeruzalém, abych viděl, jaká bude jeho šířka a jaká bude jeho délka.“

A tu se objevil anděl, který se mnou mluvil, a naproti němu jiný anděl. A vyzval ho: „Běž a řekni tomuto jinochovi: V Jeruzalémě bude bydlet takové množství lidu a dobytka, že bude městem bez hradeb. Já mu budu – praví Hospodin – ohnivou hradbou kolem dokola a slávou uprostřed něho.

Jásej a raduj se, siónská dcero, neboť hle – přicházím, abych přebýval uprostřed tebe – praví Hospodin. Toho dne se mnohé národy přidají k Hospodinu, stanou se mým lidem.“

Jer 31,10.11–12ab.13

Odp.: Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.

Slyšte, pohané, Hospodinovo slovo,
zvěstujte ho na ostrovech v dáli!
Řekněte: Shromáždí Izraele ten, kdo ho rozptýlil,
bude nad ním bdít jako pastýř nad svým stádem.

Vykoupí Hospodin Jakuba
a vysvobodí ho z ruky mocnějšího.
Přijdou a budou jásat na hoře Siónu,
těšit se budou z Hospodinových dobrodiní.

Tehdy se rozveselí v tanci panna,
zaradují se jinoši a starci.
Proměním jejich nářek v jásot,
útěchu a radost jim vleji po jejich smutku.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: Kaz 11,9–12,8

Pamatuj na svého Tvůrce ve dnech svého mládí,
než se vrátí prach do země a duch se vrátí k Bohu.

Čtení z knihy Kazatel.

Raduj se, jinochu, ve svém mládí,
ať tě rozveseluje srdce v tvém jinošství.
Jdi tam, kam tě vede tvé srdce,
sleduj to, co těší tvé oči,
ale věz, že ode všeho tě Bůh odvolá ke skládání účtů.
Vzdal starost ze svého srdce,
zažeň bolest ze svého těla,
neboť mladost a bujarost je marnost.
Pamatuj na svého Tvůrce ve dnech svého mládí,
než přijdou zlé doby
a dostaví se léta, o kterých řekneš:
„Nemám je rád“,
než se zatmí slunce a světlo,
měsíc a hvězdy,
než se s deštěm mraky navrátí,
kdy se budou chvět strážci domu,
kdy se shrbí silní muži,
přestanou pracovat prořídlé mlečky
a zatmí se těm, kdo hledí z oken,
zavřou se dveře navenek,
kdy zeslábne zvuk mlýnku,
zastaví se trylek ptáka
a zmlknou všichni zpěvaví ptáci.
I z výšek bude strach a bázeň z cesty.
Mandloň zbělí květem,
ztěžka se vleče kobylka,
kapara je bez účinku –
neboť člověk odchází do svého věčného příbytku,
naříkači již obcházejí po ulicích,
než se přetrhne stříbrný řetěz,
roztříští lampa ze zlata,
rozbije vědro u pramene
a zlomí kolo u cisterny.
Pak se vrátí prach do země, odkud vzešel,
a duch se vrátí k Bohu, který ho dal.
Marnost nad marnost – praví Kazatel –
všechno je marnost.

Žl 90,3–4.5–6.12–13.14+17ab

Odp.: Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!

Rozkazem vracíš člověka v prach
a pravíš: „Vraťte se, smrtelníci!“
Neboť tisíc let je v tvých očích
jako včerejší den, který minul,
a jako noční hlídka.

Uchvacuješ je, jsou jako ranní sen,
podobají se pučící trávě:
zrána kvete a bují,
večer je skosena a vadne.

Nauč nás počítat naše dny,
ať dojdeme k moudrosti srdce.
Obrať se, Hospodine, jak dlouho ještě budeš čekat?
Slituj se nad svými služebníky!

Nasyť nás brzy svou slitovností,
ať jásáme a radujeme se po celý život!
Ať je nad námi dobrotivost Pána, našeho Boha,
dej zdar práci našich rukou!

kulturaslova.cz

Zpěv před evangeliem: 2 Tim 1,10b

Aleluja. Náš spasitel Ježíš Kristus zlomil moc smrti a přinesl nám světlo nepomíjejícího života v evangeliu. Aleluja.

Evangelium: Lk 9,43b–45

Syn člověka bude vydán. Báli se ho na to zeptat.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když se všichni divili tomu, co Ježíš konal, řekl svým učedníkům: „Vy si dobře povšimněte těchto mých slov: Syn člověka bude vydán lidem do rukou.“

Oni však té řeči nerozuměli; její smysl zůstal pro ně zahalen, takže to nepochopili. Báli se ho však na to zeptat.

kulturaslova.cz